

NOTAT

Dato: 11. maj 2011
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/05239
Sagsbeh.: CVK
Fil-navn: UUI 462 – 1. kv. 2011

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 1. kvartal 2011.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan oplyse, at der i 1. kvartal 2011 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 17 sager. Tilladelserne omfatter 37 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, og til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse. Der er således ikke oplyst om, hvor længe de personer, som er indlogeret på et asylcenter, og som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, før de har fået en afgørelse i deres asylsag, har haft ophold på et asylcenter.

Om de enkelte sager kan oplyses følgende:

Den 11. januar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et samlevende par fra Serbien samt parrets tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 473 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er svært psykotisk, at han ikke er kontaktpar, at han har brug for konstant tilsyn, og at han lider af en svær psykisk lidelse. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende har et betydeligt behandlingsbehov, samt at han er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeri-

et lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Serbien ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den mandlige ansøgers nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Serbien til den medicin, som den mandlige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 2.484 kr.

Den 11. januar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 146 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den pågældendes far er død, at hun ikke er bekendt med hverken hendes moders eller tre af hendes halvsøskendes opholdssted, samt at hendes halvsøster opholder sig i Sverige. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende først i Afghanistan og dernæst i Iran boede sammen med en plejefamilie, at den pågældende besluttede sig for at udrejse fra Iran til Europa, idet hendes plejefamilie ikke ønskede, at hun skulle bo hos dem længere, og at hun siden udrejsen fra Iran ikke har haft kontakt til sin plejefamilie. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 17. januar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 251 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er svært psykotisk, og at den pågældende er diagnosticeret med paranoid psykose og PTSD. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet, herunder afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at ministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger om tilgængeligheden af et af de præparater, som den pågældende har behov for, samt at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som den pågældende har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.144 kr.

Den 20. januar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets tre børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 84 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af PTSD kompliceret med en psykotisk tillægsdiagnose, og at hun er diagnosticeret med psykotisk lidelse udløst af traume og langvarig belastning. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges

til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den kvindelige ansøgers nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.913 kr.

Den 4. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et afghansk ægtepar. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den mandlige ansøger er terminalt syg med kort forventet levetid.

Den 10. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den pågældende er diagnosticeret med depressiv enkeltepisode af svær grad med psykosesyntomer samt posttraumatisk belastningsreaktion med psykosesyntomer, og at han lider af høre-, føle-, lugte- og synshallucinationer. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende har selvmordstanker, og at den pågældende har forsøgt at begå selvmord ved at hænge sig. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende er i medicinsk behandling med antipsykotisk, antidepressiv og angstdæmpende medicin. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i Kosovo eller afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 1.144 kr. Ministeriet lagde desuden til grund, at to af de præparater, som den pågældende er i medicinsk behandling med, efter de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger ikke er tilgængelige i den pågældendes hjemland.

Den 10. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 295 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af hørehallucinationer samt føler sig forfulgt, at den pågældende er svært traumatiseret og lider af angst, og at den pågældende er diagnosticeret med depressiv enkeltepisode af svær grad med psykosesyntomer samt posttraumatisk belastningsreaktion med psykosesyntomer. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i medicinsk behandling med såvel antipsykotisk som antidepressiv medicin. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne afholde udgifterne til den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den antipsykotiske medicinske behandling vil beløbe sig til ca. 1.525 kr. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at ministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt det antidepressive præparat, som den pågældende er i behandling med, er tilgængeligt i Kosovo.

Den 10. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et armensk ægtepar samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til, at den mandlige ansøger er terminalt syg med kort forventet levetid.

søgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 337 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med svær angsttilstand samt paranoid psykose, at han ikke er kontaktbar, og at han ikke er orienteret i tid, sted samt egne data. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling, at behandlingen er livsnødvendig, at en behandlingsafbrydelse vil medføre fare for den pågældendes velfærd, og at den pågældendes tilstand i sig selv giver risiko for suicidium. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Armenien ikke kan lægges til grund, at den pågældende kan få den nødvendige behandling. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at det ene af de medicinske præparater, som den pågældende har behov for, ikke er tilgængeligt i Armenien.

Den 10. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et serbisk ægtepar samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 433 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med posttraumatisk belastningsreaktion med efterfølgende depression og medfølgende psykotiske symptomer (depression af svær grad med stemningskongruente psykotiske symptomer) samt psykose. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger bl.a. er i antipsykotisk medicinsk behandling, at hun skal fortsætte i medicinsk behandling i lang tid fremover, og at en eventuel afbrydelse af behandlingen vil lede til fornyet frembrud af symptomer i en mere kronificeret form. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Serbien ikke kan lægges til grund, at de pågældende vil kunne afholde udgifterne til den for den kvindelige ansøger nødvendige behandling. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Serbien til den antipsykotiske medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.740 kr.

Den 10. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et irakisk ægtepar samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 1050 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med skizofreni og kronisk paranoid psykose, at hun er åbenlys psykotisk med høre-, føle- og synshallucinationer, og at hun er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Irak ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger ville kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de antipsykotiske præparater, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke – ifølge de for ministeriet foreliggende oplysninger – er tilgængelige i Irak.

Den 22. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et

asylcenter i 431 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med skizofreni, at hun fremtræder udtalt autistisk, og at hun er syns- og hørehallucineret. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger er i såvel antipsykotisk som antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende i sit hjemland vil kunne modtage den nødvendige medicinske behandling. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at et af de præparater, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængeligt i Kosovo.

Den 22. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. Den mandlige ansøger havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 282 dage, siden han fik afslag på asyl, og den kvindelige ansøger samt parrets to børn havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 445 dage, siden de fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af en psykotisk tilstand med primært hørelshallucinationer og angsttilstand af socialfobisk natur. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger modtager antipsykotisk medicinsk behandling, samt at hendes hørelshallucinationer er mindre fremtrædende som følge af den medicinske behandling. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i sit hjemland. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den kvindelige ansøger er i behandling med, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 22. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 193 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af ikke organisk psykose uden specifikation, at kontakten med den pågældende under en indlæggelse på et psykiatrisk hospital var svært forstyrret, og at den pågældende fremstod objektivt hallucineret. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende må opfattes som udviklingshæmmet med en lav IQ og lav frustrationstærskel, at den pågældendes psykosestærskel er blevet overskredet, fordi han ikke har haft ressourcerne til at bearbejde traumat i forbindelse med, at han i hjemlandet har overværet et voldsomt drab. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling, og at den pågældendes stemmehøring er mindsket i betydelig grad. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i sit hjemland. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den pågældende er i behandling med, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 25. februar 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en srilankansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der

boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 400 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til de samlede oplysninger om, at den pågældende lider af en hjertesygdom, herunder at hun har forhøjet blodtryk og blodmangel, at hun er urininkontinent og bruger ble, at hun har slidgigt, og at hun lider af demens i moderat svær grad. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende er helt afhængig af andre personer til pleje, og at hun ikke kan være alene udover nogle timer ad gangen. Ministeriet lagde endelig vægt på, at den pågældende er 83 år gammel, at hun ikke har nogen pårørende tilbage i Sri Lanka, at hendes ægtefælle er død, at hun har en datter og dennes ægtefælle her i landet, som har tidsubegrænset opholdstilladelse, og at den pågældende er afhængig af sin datters pleje.

Den 8. marts 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en nigeriansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 790 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af insulinkrævende sukkersyge og er i behandling herfor med to forskellige insulinpræparater. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Nigeria ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at der ikke foreligger sikre oplysninger om tilgængeligheden af det ene af de præparater, som den pågældende er i behandling med.

Den 25. marts 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af kronisk myeloid leukæmi med transformation til akut leukæmi, at han som følge heraf har kraftig miltforstørrelse og lymfeknudekræft, at hans sygdom er livstruende, at han er i omfattende medicinsk behandling mod sin leukæmi, samt at han på grund af en sjælden genforandring i leukæmicellerne har behov for eksperimentel behandling med et bestemt præparat. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at en afbrydelse af behandlingen vil være fatal i løbet af kort tid, at prognosen er yderst alvorlig, og at den pågældende har behov for transplantation med stamceller. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Afghanistan ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den medicinske behandling samt transplantation med stamceller, som den pågældende har behov for, ikke er tilgængelig i Afghanistan.